

«قیام نشست» روانه بازار نشر شد

کتاب «قیام نشست»، در آمدی بر جریان‌شناسی نشست دوره‌ای استادان حوزه علمیه توسط انتشارات شهید کاظمی روانه بازار شد. «قیام نشست»؛ درآمدی بر جریان‌شناسی نشست دوره‌ای استادان در قطع رقی و به کوشش مؤسسه «مطالعات و بررسی‌های راهبردی بعثت» به رشته تحریر درآمده و توسط انتشارات شهیدکاظمی روانه بازار شد.

علاقه‌مندان جهت تهیه کتاب می‌توانند از طریق مراجعه به سایت رسمی انتشارات شهیدکاظمی به نشانی **https://mashreshahidkazemi.ir/** یا با ارسال نام کتاب به سامانه پیام کوتاه ۰۰۰۴۴۴۱۳۰۰۳ آن را تهیه کنند.

روزنامه سیاسی، اجتماعی و فرهنگی صبح ایران
صاحب امتیاز: پیام‌وران نشر روز
مدیرعامل و مدیرمسئول:محمدجواد اخوان
سر‌دبیر: غلامرضا صدائیان
آدرس: تهران، خیابان شهید مطهری
قطع تقاطع میزرای شیرازی، پلاک ۲۸۴
سازمان آگهی‌ها: ۸۸۴۹۸۴۵۸
روابط عمومی: ۸۸۴۹۸۴۴۸، نامبر: ۰۶-۸۸۴۵۶۳۴۴
توزیع: شرکت نشر گستر امروز ۸۸۴۹۸۴۷۶
چاپ تهران: چاپخانه روزنامه جوان
www.javanonline.ir

| روزنامه جوان | شماره ۶۴۳۱ | شنبه ۳ اسفند ۱۴۰۰ | ۲۰ رجب ۱۴۴۳ | اذان ظهر: ۱۲:۰۸ | غروب آفتاب: ۱۷:۵۳ | اذان مغرب: ۱۸:۰۱ | آیه‌ی شنب‌شعر: ۲۲:۲۶ | اذان صبح فردا: ۵:۱۹ | طلوع آفتاب فردا: ۶:۴۲

بخشودگی مالیاتی یا باج سبیل به هنرمندان!

معافیت مالیاتی هنرمندان، حسن تبعیض در جامعه ایجاد می‌کند

■ **محمدصادق عابدینی**

معافیت بی‌مورد مالیاتی برای هنرمندان باعث ایجاد حسن تبعیض در میان جامعه می‌شود. چرا باید یک جیب‌کارگر و کارمند پیشی از دریافت حقوق مالیات آن را بدهد، ولی برخی‌ها صرف اینکه یک شغل هنری دارند، از پرداخت مالیات معاف شوند؟!

کشور به هزار سال پیش، فردوسی بزرگ در بخشی از شاهنامه به ستایش از رفتار سلطان محمود پرداخته که سالانه فقط یک بار از مردم مالیات می‌گیرد و با این

کار راه و رسمی صحیح در گرفتن مالیات رازنده کرده است. «کزین مژده دادیم رسم خراج که فرمان پُدا ز شاه آید که سالی گردانید نخواهند بیش از دین دار بیدار و مرد کیش». در این شعر فردوسی از اینکه سلطان محمود شعر و ادب را از مالیات معاف کرده، تقدیر نکرده و او هم احتمالاً مانند باقی افراد مالیاتی‌اش را همان سالی یک بار پرداخت می‌کرده است اما اکنون که هنر جنبه تجاری به خود گرفته و یک شغل و حرفه به ششمار می‌رود، دولت‌ها بدون هیچ توجیه واضحی هنرمندان را چند سالی است از پرداخت مالیات معاف کرده‌اند.

در روزهای اخیر، اخبار متعددی پیرامون بحث مالیات هنرمندان در رسانه‌ها مطرح شده‌است. وزیر ارشاد در مصاحبه‌های قول داده‌است معافیت مالیاتی هنرمندان را دنبال کند و برای این کار دست به نامه‌نگاری زده است. کمیونی با مشارکت چند نهاد صنفی هنری تشکیل شده و در حال جمع‌آوری امضا از مردم برای پیگیری معافیت هنرمندان از پرداخت مالیات است. در کنار آن چهره‌های شناخته‌شده‌ای از هنرمندان به خصوص هنرمندان سینما، صاحبه‌هایی در حمایت از معافیت مالیاتی و حق هنرمندان در پرداخت نکردن مالیات، در رسانه‌ها به چشم می‌خورد. همه در حال تلاش هستند بخشی از جامعه به عنوان هنرمند از پرداخت مالیات معاف شود، اما چرا؟!

مالیات از جمله مسائلی است که تقریباً همه با نام آن تعریف آن آشنایی نسبی دارند. اولین شواهد اخذ مالیات در گل‌نیشته‌های باقی‌مانده از تمدن سومر دیده می‌شود که در آن بر گرفتن مالیات برای تأمین هزینه‌های حکومت تأکید شده‌ است. سازمان همکاری و توسعه اقتصادی (OECD) مالیات را اینگونه تعریف می‌کند: «پرداختی است لازم، اجباری و بلاعوض. مالیات ممکن است به شخص، مؤسسه و دارایی تعلق گیرد.»

مالیات در واقع انتقال بخشی از درآمدهای جامعه به دولت یا بخشی از سود فعالیت‌های اقتصادی است که نصیب دولت می‌شود، زیرا ابزار و امکانات دستیابی به درآمد و سودها را دولت فراهم ساخته است. اما با آنکه مالیات مفهومی کاربردی است، ولی به دلیل

عدم آموزش مناسب در این زمینه، هنوز هم برخی‌ها از جمله قشر محترم هنرمندان، تصور می‌کنند نباید آن را پرداخت کنند. برای همین از سال ۹۶، سازمان امور مالیاتی خواستار گنجینه‌شن مفاهیم دبیرستانی کتب درسی شده‌است. هم اکنون بچه‌های دبیرستانی در رشته فنی و حرفه‌ای در کتابهای «ازمات محیط کار» و «حسابداری حقوق و دستمزد پایه» با مفاهیم مالیاتی آشنا می‌شوند اما اینکه در نسل‌های آینده‌افراد با مفهوم مالیات بهتر آشنا می‌شوند، کار تعریف مالیات و لزوم پرداخت آن را برای هنرمندان آسان نمی‌کند. در شرایط فعلی، هر فرد دارای رابطه استخدامی اعم

سیدمسعود شجاعی، رئیس هیئت داوران جشنواره «لیلیوم»:

نیازمند پیوند اقتصاد هنر و گردشگری هستیم

شهر داری‌ها در اغلب شهرهای دنیا با استفاده از هنر کار ریکتاور و کارتون به رونق صنعت گردشگری کشور می‌کنند. نخستین جشنواره ملی کارتون لیلیوم مازندران با موضوع هندلاری و گردشگری با هدف امیدآفرینی فعالان گردشگری با حضور ۲۵۵ اثر از ۱۱۱ هنرمند برجسته و حرفه‌ای حوزه کارتون بر گرزگ می‌شود. قاضی زاهدی، دبیر جشنواره ملی لیلیوم در توضیح برگزاری این جشنواره بیان کرد: «چهار ماه قبل فراخوان جشنواره با شش محور اخلاق حرفه‌ای در صنعت گردشگری، اهمیت نیروی انسانی در صنعت گردشگری، کرونا و بحران آینده و بهداشت در هنل‌ها و اماکن گردشگری، عوامل مؤثر در رضایتمندی مهمانان، مقایسه هندلاری ایران و جهان و واقعیت زرزو نازلین کیچج سفر منتشر شد.»

زاهدی با اشاره به برگزاری این رویداد افزود: «۱۱۱ هنرمند با ۲۵۵ اثر شرکت کردند که حدود ۴۰ درصد آنها بیش از ۵۰ جایزه بین‌المللی را در زرومه خود دارند و این نشانگر حضور هنرمندان

از کارمند یا کارگر، پیش از آنکه حقوق خود را دریافت کند، مالیات آن را پرداخت می‌کند. شافلان مشاغل آزاد نیز طبق فرم‌های مالیاتی موظف هستند درآمد خود را اعلام کنند تا مالیات آن محاسبه و اخذ شود. در اینجا همه افراد بر اساس میزان درآمدی که دارند، مشمول مالیات می‌شوند، با وجود این نزدیک دو دمه است که مجلس با تصویب یک قانون، باعث چالشی شده‌است که یکی از تبعات آن اجناس ناپرابری اجتماعی است. یک کارگر که معمولاً حقوقش را نیز به موقع دریافت نمی‌کند، مالیات خود را باید تمام و کمال پرداخت کند، در عوض یک سلب‌ریتی به پهلانه‌ایخه کار هنری می‌کند، حتی یک ریال هم پرداخت نکند!

۹سال پیش یعنی در سال ۱۳۸۱، مجلس مصوبه‌ای مبنی بر معافیت مالیاتی هنرمندان به تصویب رساند. این معافیت به صورت کلی برای مشاغل هنری در نظر گرفته شده‌است و در آن میان یک نوازنده دوتار در خراسان یا سرتناواز لرستانی یا آن قلمزن اصفهانی که معمولاً فقط در مناسبت‌ها از آنها دعوت می‌شود تا هنر نمایی کنند و بازیگر یا خواننده ساکن پایتخته کار علاوه بر درآمد میلیاردی از محل بازیگری و خواننده از محل تبلیغات و حضور در مجامع و «یونت‌های تجاری درآمد خوبی کسب می‌کنند، فرقی قائل نشده‌است. اولین ایرادی که به قانون معافیت هنرمندان از مالیات می‌توان گرفت این است که چرا برای معافیت مالیاتی هیچ تفاوت سطح در آمدی را قائل نشده‌است. احتمالاً بسیاری از هنرمندان شاخه‌های مختلف هنر در حالت عادی نیز به واسطه میزان درآمد ناچیزی که دارند از معافیت مالیاتی عمومی که دولت بر مبنای حداقل حقوق در نظر گرفته، مشمول معافیت می‌شوند اما در نهایت یک قانون مبهم باعث شده‌ است همه از اغنیا بازرگ به تمام دنیا نیز پی برسیه شده‌ است، ولی برخلاف ایران که جواب درستی به این سؤال داده نشده، در اتحادیه اروپا و آمریکا پاسخ‌های صریحی به این پرسش داده شده‌است. برای مثال اتحادیه اروپا آب پاک‌ی را

■ **بقیه دنیا حساب و کتاب دارد!**

در ایران یک هنرمند می‌تواند انواع و اقسام درآمدها را داشته باشد که همه آنها را ذیل عنوان معافیت مالیاتی از پرداخت حق مالیات معاف کند، اما به غیر از ایران باقی کشورهای دنیا نیز چنین دست و پاگیری‌های برای اهل هنر انجام می‌دهند؟! اصول این سؤال که آیا یک هنرمند یک فعال اقتصادی است، نه تنها در ایران بلکه در تمام دنیا نیز پی برسیه شده‌ است، ولی برخلاف ایران که جواب درستی به این سؤال داده نشده، در اتحادیه اروپا و آمریکا پاسخ‌های صریحی به این پرسش داده شده‌است. برای مثال اتحادیه اروپا آب پاک‌ی را

حکمت

امام جواد(ع):

نعمتی که سپاسگزاری نشود، مانند گناهی است که آموزیده نشود.

(عیون الحکم و المواعظ لبیثی) ص ۰۴۹، ج ۹۱۶۴)

بررسی چالش معافیت مالیاتی هنرمندان

پرونده

آیا هنرمندان در سایر نقاط دنیا مالیات نمی‌دهند؟!

اداره مالیات امریکانه

تنها از هنرمندان داخلی مالیات می‌گیرد، بلکه از هنرمندان و ورز شکاران خارجی که در این کشور فعالیت می‌کنند نیز ۳۰درصد درآمد ناخالص آنها را به عنوان مالیات دریافت می‌کند.

■ **هنر یک صنعت و یک تجارت است**

امروزه بارها با واژه‌هایی مانند «اقتصاد هنر» و «هنر تجاری» مواجهیم. «تئودور آدرنوس» متفکر آلمانی نزدیک یک قرن پیش «صنعت فرهنگ» را وارد گفتمان فرهنگی و اجتماعی کرده‌وی به تأثیر مخربی که صنعتی شدن فرهنگ در پی داشت باور داشت، همانطور که امروزه ادارات مالیاتی در اتحادیه اروپا، انگلیس و آمریکا باور دارند فرهنگ هنر از یک جایگاه اصیل و غیر تجاری صرفاً به یک فعالیت اقتصادی و صنعتی تبدیل شده‌ است. شاید این تبدیل باعث از بین رفتن اصالت هنر شده باشد، اما باعث درآمذاری و اشتغال میلیون‌ها نفر شده‌است که مانند سایر فعالان اقتصادی باید بر اساس میزان درآمد خود مالیات بدهند.

■ **دولت‌های مروج‌با!**

دولت‌ها به هنرمندان باج می‌دهند! سیاست در ایران به گونه‌ای است که نامزدهای انتخابات تلاش می‌کنند خود را هنرمند یا نزدیک به اهل هنسر معرفی کنند. از زمانی که عارف فروزینی در مراسم مشروطه‌چیان کسرت می‌گذاشت واز آزادی می‌خواند، سیاستمداران هم کرده‌است و این قید را نیز اعمال می‌کند که یک هنرمند به واسطه حضور در نمایشگاه‌های هنری دارای فعالیت اقتصادی به حساب می‌آید و حتی اگر از محل فروش آثارش به سود هم نرسیده باشد، باید مالیات آن را بدهد. انگلیسی‌ها می‌گویند یک هنرمند اگر برای خرید تجهیزاتاتی مثل دستگاه چاپ، حتی اگر گام هم گرفته باشد، باید مالیات آن را بدهد، زیرا دستگاه چاپ یک وسیله صنعتی است که خریدار برای دکور آن را نمی‌خردد! امریکا نیز وضع به همین منوال است. اگر چه قوانین مالیاتی در هر ایالت دارای شرایط خاصی است، اما در قانون به صراحت تأکید شده‌ است تفاوتی میان هنرمندان و دیگر شافلان برای دریافت مالیات وجود ندارد. در این کشور هر سال ۱۵ آوریل (۲۵ فروردین) روزی است که مردم باید فرم‌های مالیاتی خود را پر کنند که اتفاقاً هنرمندان نیز بخشی از این مردم هستند. برخلاف تلاش وزیر ارشاد در ایران که با نامه‌نگاری با قوه مقننه و بخش‌های اقتصادی دولت می‌خواهند هنرمندان را از قید پرداخت مالیات معاف کنند، در هالیوود، چندین بازیگر سرشناس به همین دلیل ساده که مالیات خود را پرداخت نکرده‌اند با جریمه یا زندان مواجه شده‌اند. نیکلاس کیچ صرفاً به خاطر اینکه مالیات خود را بموقع پرداخت نکرد، در سال ۲۰۰۹ با پیگرد قانونی مجبور شد، وسلی اسپین، بازیگر به خاطر فرار مالیاتی به سه سال حبس محکوم شد که دو سال آن را در زندان ایالتی پنسیلوانیا گذراند و سال آخر را در منزلش حبس خانگی بود. ریچارد پرور، استندآپ کمدین مشهور آمریکایی هم به دلیل فرار مالیاتی مجبور شد مدتی در زندان لس آنجلس آب خنک بخورد. به همین راحتی ستارگان هالیوودی که قصد فرار مالیاتی داشته‌اند با سخت‌ترین مجازات روبرو و شده‌اند. در اروپا نیز زرار دوپار دیسو، بازیگر شخص سینما که جزو چهره‌های ملی فرانسه به شمار می‌رفت، صرفاً برای اینکه از سوی دولت برای پرداخت مالیات تحت فشار قرار گرفته بود، به مسکو رفت و تابعیت روسی گرفت!

نما | احسین کشکار

آپار تاید مالیاتی هنرمندان

■ **مصطفی شاه‌کرمی**

در حالی که هنرمندان اغلب کشورهای دنیا مالیات‌های گزاف و سنگینی را که گاهی به ۷۵درصد درآمد سالانه‌شان هم می‌رسد، باید به دولت‌هایشان برای ایجاد و ارتقای رفاه اجتماعی مردم کشورشان بپردازند، سلب‌ریتی‌های کشور مابه دنبال ادامه آپار تاید مالیاتی به نفع خودشان هستند! حاکمیت را با بنیابه و جمع‌آوری امضا تهدید می‌کنند!

طبق نظر کارشناسان حوزه باستان‌شناسی و بر اساس اسنادی که به دست آورده‌اند، اعلام شده اولین مالیات شناخته‌شده در حدود ۳هزار و ۸۰۰ تا ۳هزارسال قبل از میلاد در مصر باستان اخذ می‌شده‌است اما این روزها و برخلاف نمونه‌های مشابهی در سراسر دنیا بحث حذف معافیت مالیاتی هنرمندان و توقع آنها برای استثنا شدن در پرداخت حقوق اجتماعی یکی از داغ‌زین مباحث اقتصادی، فرهنگی و حتی سیاسی کشورمان شده‌است.

نامه‌نگاری، صدور بنیابه‌هایی با مضاهای متعدد و گاه اولتیماتوم‌های قزاق‌ماپانه و تهدید دولت و حاکمیت از جمله مزاموتی است که به پهلانه حذف و این گزاره تبعیض‌آمیز و اجرائی قانون برای همه حقوقی، اجتماعی، سیاسی و فرهنگی از سوی غوغاسالاران و پهلانه‌جویان سر دست گرفته شده و می‌شود.

■ **کشورهای تبعیض‌آمیز**

در کشور ما معافیت‌های مالیاتی متنوع و زیادی وجود دارند که از جمله آنها می‌توان به درآمدهای فعالان اقتصادی در مناطق آزاد تجاری - صنعتی و مناطق ویژه اقتصادی، سود سپرده‌های بانکی، صادرات برخی از مواد خام، فعالیت‌های انتشاراتی و مطبوعاتی، مدارس غیرانتفاسی و فعالیت‌های فرهنگی و هنری اشاره کرد. شاخصه و مؤلفه مشترک که قریب به اتفاق این معافیت‌های اعلتی در قانون مالیات‌های کشورمان هم مستظر به این است که آنها عموماً غیرمفمند، غیرمشروط و دائمی هستند. در حالی که طبق نظر خیرگان این عرصه لازم‌الت معافیت مالیاتی در چارچوب مبانی نظری و تجربی تصویب و اجرائی شود.

بحث حذف بلکنای معافیت مالیاتی هنرمندان با استناد به بند «ل» ماده ۱۳۹ قانون مالیات‌های مستقیم از سال ۹۵ و با مشمول کردن هنرمندان به نرخ صفر مالیاتی و نه معافیت مالیاتی شکل اجطلی‌تری به خود گرفت (ماده ۱۱۲ آیین‌نامه اجرائی موضوع تبصره ۴ ماده ۱۳۹ قانون مالیات‌های مستقیم اصلاحی سال ۹۵). در واقع تفاوتی که نرخ صفر با معافیت مالیاتی دارد، نکته بسیار ظریف والبته تعیین‌کننده‌ای است که هنرمندان ومشمولان این نوع از مالیات‌های مستقیم با تدقیق و مذاقه به آن نپرداخته‌اند.

نکته اصلی این است که این قانون هنرمندان و فعالیت‌های فرهنگی و هنری را مشمول نرخ صفر مالیاتی می‌کند و این به آن معناست که اولاً معاینش معافیت به معنای متداول آن نیست و ثانیاً منظور این است که مالیات هنرمندان از سال‌های بعد به صلاح‌دید مسئولان ذی‌ربط افزایش و تغییر پیدا می‌کند، بنابراین حذف معافیت مالیاتی مسئله جدیدی باعجب و غریبی نیست که قانونگذار یا دولت به یک باره سرآغ آن رفته باشند بلکه مجری و قانونگذار از سال‌های گذشته با گنجاندن لفظ نرخ صفر مالیاتی در ماده و تبصره فوق‌الاشاره راه را برای انجام تغییرات قطعی آینده باز گذاشته‌اند.

اعضای کمیسیون اقتصادی دولت در جریان بررسی لایحه

سال گذشته طبق قانونی که در مجلس گذرانده شد، هنرمندان تا سقف درآمدی ۲۰۰میلیون تومان در سال معاف از مالیات بودند. نکته قابل توجه سقف معافیت مالیاتی ۲۰۰میلیون تومانی در آمد سالانه هنرمندان در حالی اتفاق افتاد که این سقف معافیت هنرمندان چهار برابر سقف معافیت مالیاتی کارکنان بخش دولتی و غیردولتی تعیین شده بود!

اصلاح قانون مالیات‌های مستقیم کشور تصمصیم گرفتند بعد از چندین سال به تعویق انداختن قانون حذف معافیت مالیاتی هنرمندان که سال گذشته نیز به دلیل فشارها و سیاسی‌بازی تعدادی از عناصر دولتی از جمله دکتر نوبخت، رئیس سازمان برنامه و بودجه معطل ماند، ضمن حذف این معافیت برای آن سقف تعیین کنند.

بر این اساس، بند (ل) ماده ۱۳۹ قانون مالیات‌های مستقیم کشور به شرح زیر اصلاح شد:

«درآمد مشمول مالیات ابرازی حاصل از فعالیت‌های انتشاراتی و مطبوعاتی و قرآنی (دارای مجوز از وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی و دستگت‌های ذی‌ربط)، فرهنگی و هنری که به موجب مجوز وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی انجام می‌شوند، در مورد اشخاص حقوقی معادل یکمیلیارد و ۲۵۰ریال و در مورد اشخاص حقیقی ۲۵۰میلیون ریال در هر سال از پرداخت مالیات معاف است.»

طبق قانون مالیات‌های مستقیم در حال حاضر تنها فعالیت‌های انتشاراتی و مطبوعاتی و قرآنی (دارای مجوز از وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی و دستگت‌های ذی‌ربط)، فرهنگی و هنری که به موجب مجوز وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی انجام می‌شوند، از پرداخت مالیات معاف است.

■ **معافیت عمومی یک چهارم هنرمندان!**

حالا وقت آن رسیده‌است با تصویب حذف معافیت مالی فعالیت‌های هنری در کمیسیون تلیق بودجه مجلس شورای اسلامی این گزاره تبعیض‌آمیز و ناروا که سرزد آن به عده معدودی از سلب‌ریتی‌های ثروتمند باناشران نیز می‌رسد و ضرر آن متوجه عموم مردم و ارتقای سطح رفاه اجتماعی و بهتر شدن خدمات حکومتی به شهروندان است، برداشت شود. یکی از کارگرفتها این است که مالیات پرداخت هنرمندان چهار برابر توزیع عادلانه ثروت از طریق اخذ مالیات از ثروتمندان و باز توزیع آن به طرقی از جمله ارائه خدمات اجتماعی رایگان یا کم‌هزینه برای اقشار کهمر خوردار است.

سال گذشته طبق قانونی که در مجلس گذرانده شد، هنرمندان تا سقف درآمدی ۲۰۰میلیون تومان در سال معاف از مالیات بودند. نکته قابل توجه سقف معافیت مالیاتی ۲۰۰میلیون تومانی درآمد سالانه هنرمندان در حالی اتفاق افتاد که این سقف معافیت هنرمندان چهار برابر سقف معافیت مالیاتی کارکنان بخش دولتی و غیر دولتی تعیین شده بود! یعنی هنرمندان در طول سال یک‌چهارم معاف از مالیات بودند. نکته قابل توجه سقف معافیت مالیاتی را که کارمندان پرداخت می‌کنند، باید بپردازند اما با این همه بنای آه و سوز و ناله را با چاشنی تهدید و ارعاب حاکمیت گذاشته‌اند!

■ **تمامیت خواهی سلب‌ریتی‌ها**

برخی افراد که این روزها تحت عنوان سلب‌ریتی از آنها یاد می‌شوند با سوءاستفاده از محبوبیتی که در بین مردم دارند، ندی سعی می‌کنند به نحای مختلف حذف این معافیت ظالمانه، غیر عقلایی و آپار تایدی را اقدامی برای جدا کردن هنرمندان از بدنه جامعه تئوریزه و تر جسه کنند. این نگاه فاشیستی- مالیاتی سلب‌ریتی‌ها در حالی است که در اکثر کشورهای جهان سلب‌ریتی‌ها مجبور به پرداخت درصد بالایی از درآمد خود به عنوان مالیات به دولت‌ها هستند، به عنوان مثال در کشورهایی مثل امریکا هنرمندان نه تنها باید چیزی حدود ۱۰ تا ۲۷درصد به صورت تصاعدی از درآمدشان را به عنوان مالیات بپردازند بلکه حتی مجبورند مالیات جوایزه خودشان را هم به دولت‌هایشان بپردازند. در کشور انگلیس از ۲۰ تا ۴۵درصد به صورت تصاعدی از هنرمندان مالیات اخذ می‌شود. نکته جالب در این کشور این است که هنرمندان کودک هم همانند بزرگسالان باید مالیات بپردازند. در کشورهای بسیار دیگری از جمله مالزی از ۵ تا ۲۸درصد، پاکستان از ۵ تا ۳۵درصد، هندوستان از ۵ تا ۳۰درصد و کره جنوبی از ۱۰ تا ۲۲درصد به صورت تصاعدی هنرمندان باید مالیات درآمد خود را پرداخت کنند و در صورت استتک با جرایم سنگین مالی و حتی زندان مواجه می‌شوند؛ اتفاقی که در مورد چهره‌های سرشناس فرهنگی و هنری زیادی بدون در نظر گرفتن محبوبیت اجتماعی آنها رخ داده‌است.

اینکه هنرمندان همه درآمدشان را بدون کم و کاست می‌خواهند و حاضر نیستند به وظایف قانونی و اجتماعی‌شان از جمله پرداخت مالیات عمل کنند اما از سوی دیگر با ولع زیادی به دنبال استفاده از امکانات رفاهی و اجتماعی عمومی هستند، نکته بسیار مشتمن‌کننده‌ای است که فقط افراد متفرعن و تمامیت‌خواه به آن دست می‌زنند.